

[Jørgen Estrup]

Meningen med boligopsparingsordningen var at råde bod på en klar mangel på det tidspunkt, da den blev lavet. Dengang havde opsparingen i det danske samfund det rigtig skidt, men situationen er unægtelig en anden i dag.

Jeg tror ikke, der var nogen virksomhed i den finansielle sektor, der ville kunne leve med at indgå kontrakter helt uafhængigt af, hvordan den økonomiske udvikling i omverdenen rent faktisk formede sig, og denne ordning kan på mange måder sammenlignes med en normal opsparingsordning, som man ellers ville have etableret med et pengeinstitut. Staten er blot gået ind her med et tilbud om en særlig præmie, og derfor er der efter min mening ikke andet at sige til det, end at det er sund fornuft, og at skatteyderne, som jo finansierer denne ordning, med ret og rimelighed kan forlange, at Folketinget stopper en ordning, som helt klart er for dyr på nuværende tidspunkt.

Som vi allerede har haft lejlighed til at drøfte, er jeg også helt af den opfattelse, at man ikke med nogen som helst rimelighed kan kalde det lovgivning med tilbagevirkende kraft, men derimod et spørgsmål om regulering af en kontrakt, som ikke havde nogen indbygget længde. Og derfor synes jeg kun, man kan konstatere, at dette er en nødvendig foranstaltning, som vi må have gennemført hurtigst muligt.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Til ordførerne for Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet vil jeg gerne sige, at jeg fortsat er tilhænger af opsparing, både på boligområdet og på andre områder.

Det overordnede spørgsmål er, hvor meget staten skal give i præmie for at spare op. Der kan være perioder, hvor opsparingen er for lille, og hvor det er rigtigt at give en præmie, men er det ikke mest naturligt at satse på en økonomisk politik, så det generelt kan betale sig at spare op? Der har jo været perioder, også i nyere tid, hvor man har tabt penge på at spare op. Efter min mening er det generelt usundt, at man bliver præmieret for et lånefinansieret forbrug, og det var baggrunden for, at jeg forsvarede kartoffelkuren. Dengang var vi en situation, hvor vi havde et kæmpestort betalingsbalanceunderskud på 36 mia. kr.; det er ikke så mange år siden, og det var også udtryk for, at der blev sparet for lidt op.

Men nu har vi fået den modsatte situation. Det er ret fantastisk, så hurtigt det er gået med at betale tilbage på vores udlandsgæld, og det er glædeligt at se den opsparing, som de enkelte familier foretager; men man må da stille spørgsmålet: Er der samme behov for at præmiere opsparing i en periode, hvor realrenten er høj, som i en periode, hvor den enkelte lever over evne ved et lånefinansieret forbrug? Jeg synes, man må stille det op som en helt overordnet målsætning.

Jeg kan tage et personligt eksempel. Mine forældre har foretaget opsparinger under den såkaldte børneopsparingsordning, som jo blev afskaffet for en del år siden, og jeg drøftede det med min mor for ikke så mange dage siden. Et af hendes børnebørn blev 21 år, og der var opsparret 117.000 kr., som havde kostet mine forældre 14.000 kr. Min mor har altid været en varm tilhænger af opsparing, men hendes reaktion var, at ordningen faktisk havde været for gunstig. Den er jo også blevet afskaffet, men det er vel et eksempel på, at en god ordning godt kan blive for gunstig, og det er lidt af den samme situation, vi er kommet i her, hvor sammenhængen er anderledes, end da ordningen blev indført. Jeg tror, man skal gøre sig klart, at selv om man har gjort noget, som var rigtigt i en sammenhæng på et tidligere tidspunkt, kan det også være rigtigt at sige, at nu er der altså en anden sammenhæng.

Det betyder ikke, at jeg dermed mener, at man ikke skal spare op; selvfølgelig skal man dét. Mine egne børn, der har fået uddannelses- og boligopsparing, vil jeg da fortsat råde til at spare op. Spørgsmålet er bare, hvor meget man skal præmiere.

Jeg synes selv, det har været lidt af et problem, og hvis man tager sin egen situation – nu har jeg har ikke selv lavet nogen boligopsparing, for jeg synes faktisk ikke, den i sit sigte var tiltænkt mig, men jeg kunne godt have gjort det – hvis jeg havde haft en boligopsparing og fik en overrente og en præmie, og hvis jeg tillige brugte statstilskuds-lån til forbedring på mit hus, ville jeg nok synes, at det begyndte at blive for gunstigt. Om man vil benytte sig af mulighederne eller afstå fra det, må være op til én selv, men vi kan konstatere, at man helt legalt kan få en præmie for at spare op og samtidig få tilskud til reparation af sin bolig. Og hvis man synes, at det rent faktisk er blevet for me-